

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Folyóban: Egész évre . 10 K
 Fél évre . . . 5 „
 Negyed évre 2:50 „
Vidékre: Egész évre . 12 K
 Fél évre . . . 6 „
 Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.

Felelős szerkesztő:
Dr. HEBRONY JOZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
 A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

A keleti háború.

Japánország, az operettország megunt az orosz erőszakoskodást, az orosz tulterjeszkedést, és léte, jövője megvédése végett nem rettent vissza a háború borzalmaitól sőt nyíltan megkezdte az ellenségeskedést.

Port-Arthurnál megkezdte a támadást, néhány orosz hadihajót felrobbantott s harc képtelenné tett s az orosz kikötő várost lángba borította. Az egész világ élénk figyelemmel nézi és várja a rendkívüli eseményeket ami azon nyílt támadás folytán életre kelni fog.

Az egész világ figyelme a keletvizek felé fordul, ahol a vén Európa legközelebbi történetét is a kitört háború esélyei szabják meg.

Mindenütt rokonszenvvel nézik a kis Japán bizonyított bátorságát, a midőn nem rettent vissza a szörnyű, óriási hatalom szuronyerdőitől s közmondásos hatalmától sőt Oroszország keleti terjeszkedését egyenesen romba akarja dönteni.

A mint a múltban ugy ezen alkalommal is hatalmi kérdés, érdek — kérdés élesítette ki a kardokat. Oroszország mindent felszívó, hódító politikája az oka a háború nyílt kitörésének. Az Orosz-óriás, akit otthon az alattvalók folyton ingerelnek, hatalmát csak úgy egy hiszi biztosítani, ha az ingerlékeny nép figyelmét a belpolitikától elvonja a külpolitikára, a külső hódításokra irányítja, amivel ugyan a népek helyzetét mit sem segít, az erőszakos rendszabályokkal lekötött belső erőnek azonban az által irányt szab.

A fejlődő Japán-állam utját állja az orosz birodalom ázsiai világalmi terjeszkedésnek s nincs senki, aki a közel jövő eseményei felől biztosat mondhatna.

Az orosz birodalom rendkívüli erejét a harctérre koncentrálni nem képes, a nagy távolság erejének kifejtésében megbénítja s a természetes okokban rejlő lassúság lehet a vereségének oka. Az orosz-hadsereg katonái kép-

zett katonák. Kitartók. Az északvidéki lakók természetes sajátosságától nem mentesok, mert nehezkese és sohasem lelkesültek.

A japán katona gyengének látszik ugyan, de az 1894-iki kínai háborúban és a két év előtti boxer-háborúban való részvételükkor beigazolták, hogy a világ legkitartóbb, legbátrabb, legelevenebb és legelsőzintűbb katonái, akiknek felfegyverzése is teljesen modern, európai színvonalon áll.

Ugyanazon fegyverekkel van felfegyverezve, mint a mi hadseregünk s a mi hadseregünk fegyvereinek használhatósága a harcban most lesz először kipróbálva.

Ha már most figyelembe vesszük, hogy Japán több mint egy millió katonát képes harcra szilitani, hogy tengeri hadereje sokkal fejlettebb az oroszénál, hogy fejlett kémrendszerénél fogva a háború színterét a legapróbb részletekig ismeri, sőt a kikerülhetetlen összeütközést látva már évtizedek óta készül, épenséggel ne mondható reménytelennek a vállalkozás s a közel jövőben annak lehetünk tanúi, hogy az óriási orosz világbirodalom keleti terjeszkedését Japán teljesen meg fogja akasztani.

Ezen világhatalmi terjeszkedés megakadályozásának Európában visszahatása lesz s félős, hogy annak árát mi fogjuk megfizetni.

— **A magyar delegáció.** A magyar politikai helyzet tisztázását a kormánypárt s közös hadügyminiszternek a magyar delegációban teendő nyilatkozatból vártuk.

A kormány sajtóiban már előre elkészítették erre a közvéleményt s nem akarták észrevenni, hogy ez a felfogás egyenesen összeütközésben van a magyar közjoggal. A magyar kormány legalább jogilag teljesen független s önálló kormány, amelynek programját ő felvétele is előzőleg megerősítette s nyilvánvaló gyengesége a magyar kormánynak, hogy a

nyilatkozataiban vetett hit megerősítését s gyenge helyzetének támogatását arra nem illetékes kormányzati szervből várta.

Ebben a hitében különben a kormánypárt nagyon csalódott, mert a közös hadügyminiszter az osztrák delegációban egyenesen a magyar kormány álláspontja ellen nyilatkozott s illetéktelenül beleavatkozott a magyar közjog magyarázatába. A felháborító sértést halmozta az által, hogy az osztrák delegációban német nyelven előadott előterjesztését magyarra fordította s a magyar delegáció tagjai között kiosztatta.

Ezen tapintatlan eljárás által okozott általános felháborodást nem volt képes eloszlatni a legutóbbi hadügyminiszteri nyilatkozat sem, amelyben bejelentette a hadügyminiszter, hogy a katonai alsóbb iskolákban Magyarország területén a vivást, tornázást, lovaglást magyar nyelven fogják tanítani.

Hogy mennyire kihalt a kormánypártban a magyar nemzeti eszme iránti érzék, bizonyítja az, hogy ezen bohózatba illő nyilatkozat őket teljesen kielégíti s a hadügyminiszter nyilatkozatát megnyugtatólag fogadják. Nem is kérdik, hogy a hadügyminiszter azonosítja-e magát miniszter elnök által bejelentett hadügyi reformok tekintetében sőt a magyar állam teljes lenézésével a hadügyminiszter ugyanezen ülésen azt is kijelentette, hogy ezen engedményeket az osztrák örökös tartományok nemzetiségei is megkapják s az egyes nemzetiségek nyelve ugyanúgy fog taníttatni, mint a magyar nyelv.

Ismétlődött a Chlopy-i nyílt parancs s bár nekünk az osztrák állam nemzetiségeihez semmi közünk s azok jogi állását sem kutatjuk, mégis bátor vagyunk megjegyezni, hogy Magyarország a mi közjogi törvényeink szerint teljesen független, önálló állam, az állami intézményeket a magyar országgyűlés állapítja meg. A magyar államügyek az országgyűlésen tárgyaltnak s a politikai viszo-

nyok eldöntésénél nem a delegáció, de magyar országgyűlés határozatai az irányadók.

Minden magyar embernek tiltakozni kell a magyar delegáció hatáskörének tulterjesztése ellen s napról-napra erősebben győző meg bennünket a függetlenségi-párt azon állásfoglalása, hogy a delegáció intézménye, ami a magyar közjoggal ellentétben áll, eltörölendő s annak eltörlése végett minden törvényes eszközökkel küzdenünk kell.

A közigazgatási bizottság ülése.

Miskolc, február 10.

Borsodmegye közigazgatási bizottsága tegnap délelőtt 9 órakor báró Vay Elemér főispán elnökle alatt ülést tartott.

Báró Vay Elemér főispán a bizottság ülését megnyitván, dr. Vadnay Tibor főjegyző előterjesztette az alispán, a tisztifőorvos havi jelentéseit. A tisztifőorvos jelentésénél felszólalt Hidvégi Benő kir. tanfelügyelő s a jelentésre hivatkozva kérte, miszerint abban a jövőben a hét éven aluli korban elhunyt gyermekekről részletesebb kimutatás eszközöltessék.

Dr. Tarnai Gyula alispán mint felvilágosítást megjegyzé, miszerint az illető szolgabírák minden esetben ahol a gyermekek gyógykezelését illetőleg mulasztást tapasztalnak, hivatalból megindítják a szülők ellen az eljárást.

Dr. Katona József főorvos a maga részéről megjegyzi, miszerint a statisztikai adatok körülményesebb közlését nehezé teszi a járás orvosok buzavonója, kik a halottkémi jelentéseket és haláleseti jegyzőkönyveket oly időben terjesztik be, amikor nehezé válik az adatoknak még a havi kimutatásba való csoportosítása is.

A tisztifőorvos jelentés tudomásulvétele után Raisz Ernő kir. főmérnök előterjesztette az államépítészeti hivatal jelentését. Hidvégi Benő kir. tanfelügyelő után Kedves István kir. tan. pénzügyigazgató terjesztette elő havi jelentését, melyből kitűnik, miszerint a folyó év január havában a befolyt adóösszeg

78940 kor. 65 fillérel több, mint a múlt év hasonló szakában, ami abban leli magyarázatát, hogy most a dohánybeváltás után több adótörlesztés történik.

A szakreferensek előadásainak, illetve havi jelentéseinek tudomástul vétele után tárgyalás alá vette a közigazgatási bizottság a Lichtschein testvérek s. kazinci lakosoknak a községi és megyei pótdadó kirovása ellen beadott fellebbezését, mely ügynél mint előadó dr. Tarnai Gyula alispán szerepelt.

Ezután tárgyalás alá vette a közgyűlés Ernfeld Sámuel mezőkövesdi izr. rabbi, anyakönyvvezető nem minden érdekesség nélküli ügyét. A mezőkövesdi izr. ortodox-hitközség — ugyanis panaszt emelt a m. kir. vallási- és közoktatásügyi miniszternél Ehrenfeld Sámuel rabbi, anyakönyvvezető ellen, mert a rabbi, a kinek törvényes hitvese van, anélkül, hogy ettől törvényesen elvált volna, az izr. vallás ritusa szerint másodszor is megnőült, mit a hitközség erkölcsi szempontból nem tartott megengedhetőnek.

Mint azt dr. Tarnay Gyula alispán előadóként előterjesztette, a kultusz miniszter leiratot intézett a vármegye közigazgatási bizottsághoz, hogy ez ügyben a vizsgálatot teljesítse és fegyelmi uton ítéletet hozzon. Ennek folytán dr. Tarnay Gyula alispán aziránt intézett kérdést a közigazgatási bizottsághoz, vajjon a plenummal akar-e ez ügyben határozatot hozni, vagy pedig átutalja a közigazgatási bizottság fegyelmi választmányára?

E tárgyban elsőként Bizony Ákos szólalt fel, kinek véleménye szerint a miniszteri leirat minden törvényes alapot nélkülöz, amennyiben a rabbi nem tartozik a közigazgatási hatóság fenhatósága alá.

Kovács Lajos tiszti főügyész szólalt fel ezután, ki bev. lja, hogy az illetékesség kérdése őt is foglalkoztatta, mindazonáltal a miniszteri rendelet mi kétséget sem hagyván fenn, véleménye szerint a közigazgatási bizottságnak az alispán által feltett kérdések valamelyikére kell döntenie.

Bizony Ákos látva, hogy hozzászólását figyelmen kívül kívánják hagyni, ily körülmények között szintén a fegyelmi választmányának kívánja a rabbi ügyét tárgyalás végett kiadni a közigazgatási bizottság ily értelemben határozott is.

Következett ezután a m. kir. kereskedelemügyi miniszternek leirata az államépítészeti hivatal 1903—904. évi dologi kiadásaihoz való vármegyei hozzájárulás tárgyában.

Gömrővármegye alispánja panaszt emelt Borsodvármegye alispánjánál azért, mert míg Sajó-Ecseden a járványoson fellépett száj- és körmőfajás miatt állatzárlat volt, a szomszédos Sajó-Szentpéteren állatfelhajtást engedtek meg. Ez ügyben az alispán indítványozza, miszerint a sajó-szentpéteri járási állatorvos és Kovács Domokos megye állatorvos ellen a közigazgatási bizottság fegyelmi eljárást megelőző elsőfokú vizsgálatot indítsa meg.

Bizony Ákos, dr. Tarnay Gyula és Ragályi Béla hozzászólásai után a közigazgatási bizottság szótöbbséggel akként határozott, miszerint a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálatot csupán a sajó-szentpéteri járási állatorvos ellen indítja meg, s a vizsgálat teljesítésére Szekrényessy Árpád bizottsági tagot kérte fel.

Egy lényegtelenebb természetű fellebbezés elbírálása után a bizottság áttért Barczikay Barnabás irattárnok fellebbezésének tárgyalására.

Ezután Gaszner Gyula tb. főjegyző

zö 52 drb. kivételes nősülési kérvényt terjeszt a bizottság elé, mely a kérvényeket elintézés végett felküldte a honvédelmi miniszterhez.

Néhány községi ügy és a pénzügyigazgató által előterjesztett adóelengedés iránti kérvények elintézése után a bizottság ülése délután véget ért.

UJDONSÁGOK.

Dal a sárról.

Eddig folyton az volt a thémám,
Hogy nagy a hideg és a hó . . .
Hogy a járda merő jégpálya,
Hogy könnyű rajt elesni óh!
Az idő változott azóta
Más hirt pengtet dalom ma már,
Refrénje most a verseimnek
Egyedül csak a sár, a sár.

A sár a járdákat előnti,
S a cipőbe is behatol.
És ennek folytán csuzt, podagrát
Vagy influenzát kaphatol.
A sár bizony csuszós is néha
S ha nem őriz az égi kegy,
Elvágódhat százszor is rajta
Hanyatt, hasra, az egyre megy.

Van jó oldala a sárnak
S jóvá teszi a többi mást,
Ilyenkor van alkalmam látni
Sok sikkes, formás kis bokát.
Mert a hölgyek a sártól féltve,
Felfogják kissé a ruhát . . .
S megmutatják a férfi szemnek
Kicsiny lábuk misztikumát.

Sok rossz oldala van a sárnak
De van ám jó is másfelől,
Lángra gyul a szívünk naponta
Az illem határan belül.
Azért az utcaseprők sergét
Kérhetnénk mostan be kár,
Mert ah! mily jó korzózni sárban,
Mi mindent leleplez a sár.

Z.

Soltész Nagy Kálmán arcképe. Tudvalevő, hogy ez előtt két évvel amikor **Soltész Nagy Kálmán** orsz. képviselővé történt megválasztása folytán polgármesteri állásáról lemondott, Miskolc város képviselőtestülete elhatározta, hogy volt polgármestere képét valamelyik festőművészrel a város díszterme számára megfesteti. A kép megfestésével **Kemenczy Árpád** jónévű miskolci festőművész bízta meg, aki azt már be is fejezte és kedden adta át dr. **Szentpáli** István polgármesternek. A sikerült szép képet nem sokára a nagyteremben fogják ünnepélyes leleplezés keretében elhelyezni.

Jótékonycélu vívóakadémia. A miskolci közművelődési egyesület védnöksége alatt és ennek javára f. évi március hó 20-án este 8 órakor a Korona szálló dísztermében **Nikell József**, városunk jeles vívómestere vezetése alatt nagy vívóakadémia fog tartatni. Az előreláthatólag érdekesnek ígérkező estélyen a következő vívómesterek fognak részt venni. Budapestről **Toricelli Angelló 4**, Kassáról **Bartoli Giovanni 4**, Lőcséről **Salamon Sándor 2** tanítványval. Ezenfelül résztvesznek **Volpini Attiló** és **Bay Alajos** budapesti vívómesterek is. Miskolcra **Erdősi Vilmos** és **Nikell József** mesterek vesznek részt, utóbbi több jelebb tanítványával. Érdemesnek tartjuk megemlíteni, hogy a budapesti vívómesterek és hírnevesebb vívók között a vívóakadémia iránt oly nagy érdeklődés nyilvánul, hogy Magyarország leghírnevesebb kardbajnoka dr. **Porteleky László** honvédelmi miniszteri fogalmazó meghívás folytán Budapestről lejön, hogy az estélyen a vívásban részt vegyen. A program ez idő szerint ismeretlen. Hiteles forrásból azonban arról értesülünk, hogy **Erdősi Vilmos** és **Nikell József**

Temetőben.

— Az „Ellenzék” eredeti téreája. —
Írta: **Törös Pál**.

Csak a tücskök cipipelése zavarta a rekkenő nyári nap csendjét. A falevelek s fűszálak tikkadtan hajlottak meg, mint egy elismerve a nap fenségét. Olyan csendes, olyan nyugodt volt minden, mintha a világon nem lenne gond, bánat, hanem csak öröm s nyugalom csupán . . .

A rónán most a vonat robog keresztül lomha puffogással, mely elvész a távoli nyirfák zizegő, fényes levelei között; — füstje felszáll a rezgő levegőbe, még egy darabig láthatók szétterült foszlányai, azután végkép eltűnnek, felszállva az azurkék égboltra.

Egy kocsi kanyarodik ki a vasuti állomásról s a faluszéli haladva megáll a temető kapuja előtt. Szép rendezett, árnyas birodalom ez, egyenes utainak széle beültetve terbélyes akáccokkal, melyeknek lombjai között nyugodtan fészkelhetnek a madarak, itt nem háborgatják pajkos gyermekek.

A kocsiból elegáns férfi ugrik ki. **Káldy Elek**, az itteni földes ur egy fiatal asszonyt, második nejét segítve le. A férfi körülbelül 30 éves lehet, uriasan, a legujabb divatszert öltözve; szőke, karcsú, de izmos alak, az ihlettől s szenvedésektől barázdás arccal, — neje mint egy 20—21 éves, izzó feketeszemű feltűnően szép asszony.

A férfi néhány szót szól halkán a kocsishoz, mire az tisztességtudóan megemeli kalapját, jeléül, hogy megértette, azután megindulnak lassan, karonfogva a temetőbe.

Lehajtott fővel, gondolataiba elmerülve, szóltan megy **Káldy**, nem ügyelve nejeire, ki olykor-olykor ráveti szeméit kérdeve kérőleg: Hova megyünk? Miért vezetsz először a temetőbe s nem a kastélyba? — de nem szól.

Egyszerre megállanak. Cimeres kriptá áll előttük, az ősi kőcimer körül e felírás ragyog a napban: **Káldy család.** A kriptával szemben a szenvedő, keresztre feszített **Megváltó** szobra áll, messzire kiemel-

kedve a fejfák közül, örködve a halottak nyugalma fölött.

A férfi az Istenszobor előtt megemeli kalapját s lassan mormolja: **Dicsértessék a Jézus Krisztus!** — bizony furcsa ezt mai világban uri ember ajkáról hallani.

E szavakkal mintegy megtörve látszott a varázs s a férfi leülve egy lócára beszél halkán, vontatva, fájdalmasan . . .

. . . Élt egyszer itt a faluban, abban a kastélyban, melynek fedele ide látszik, egy rossz ember. Fiatal volt még nagyon, de már nagyon rossz. Káromolta az Istent s büszke elbizakodottságában, nagy gazdagságában magát imádtatta Istenül. Dőzsölt a vig, hasonlóan romlott címborákkal éjjel, nappal s borgözös fejjel kigunyolták a vallást, annak szertartásait: — a sorból ki-dőlt pajtás! temetési szertartással vitték aludni, csunya, aljas, istenkáromló nótákat dalolva.

De egyszer vége szakadt a dorbézolásnak, a rossz ember, úgy látszott, a jó ultra akar térni. Szerelmés lett, szerelmes örülten, lán-

golón. S mivel tudta, hogy viszont szerettedik, megnősült s azontul zárva az ajtaja a régi társaság előtt.

Három évig példás életet élt.

Oh milyen boldog volt ez a három esztendő; a mézes hetek éveké nyultak. Mennyire szerették egymást, hogy fájt, ha pár óráig is távol voltak egymástól. Egymás mellett ülve a homályos szobában, kéz kézben, ajk ajkon, mit törődtek a vilaggal, a földdel, az emberekkel, egymás két szemébe néztek s a mennyben gondolták magukat.

Hát még mikor egy év múlva kis leányuk született, olyan édes, göndör, aranyhajú, kék szemű teremtes, mint az anyja. Milyen boldogok voltak akkor?

Azonban az ördög nem nyugszik s ismét visszatért, a férfi szívébe. Kezdte szűknek, terhesnek, lealacsonyítónak találni az aranyos kislitát. Elmaradozott otthonról s ismét lány, bor, dőzsölő pajtások jártak napokon keresztül, mint az előtt. A szép, fiatal asszony később

teremtjük azokat az iparágakat, amelyek által millióinkat megtarthatnók a magunk számára. E sok millióra menő veszteségnek a terhe pedig legsúlyosabban nehezedik a dolgozó osztályok vállaira. És ez a teher nap-nap után mind súlyosabbá lesz. Ezért manapság már általánosan elfogadott igazság, hogy egy nemzet, egy ország sem boldogulhat, sőt nem élhet meg ipar nélkül. Amelyik nép, amelyik ország iparát nem fejleszti, új iparágakat nem teremt, aláhanyatlík, lesüllyed. A közbeeső kikészítési és más új iparágak teremtésével pedig először is a tétlen kivándorlásra kényszerülő munkaerőt lekötjük, megélhetéshez juttatjuk. Ezek viszont szaporítani fogják úgy a mezőgazdasági, mint az ipari termékek fogyasztó közönségét; s egyuttal a kereskedők vevő közönségét is. A mezőgazdasági termelés okszerű gazdálkodással fokozható, de csak bizonyos határig. Mert a föld kiterjedése és termő ereje egyaránt korlátokhoz szabvák. Míg a másik termelő munkaág, az ipari termelés, sokkal korlátlanabb; ennek a belföldi fogyasztás nem szab határt, kiterjeszkedhetik a határain túl, a legtávolabbi országokba is. Ezért manapság már minden nemzet, minden ország kormánya kiváló gondot fordít ipara föllendítésére, új iparágak megteremtésére. Ámde elengedhetetlen szükség, hogy a kormányok erőfeszítéséhez hozzá szegődjék a dolgozó osztályok éllemessége is, mert a kívánt eredményt, a valódi sikert csak így érhetik el.

A kis gazda és kisiparos-osztály megismerkedik itt a kereskedővilág gondolkodásával, ennek üzleti szellemétől éllemességet tanul. A kereskedő osztály viszont megismeri a maga fogyasztó közönségét, amelyet megbecsül; ezeknek termékeit maga is pártolja és veszi. Mindem ez osztályok életviszonyaival megismerkedik itt a látáner-osztály, a kis hivatalnokok, köz- és magántisztviselők osztálya, amely aztán megtanulja amazoktól a saját életviszonyainak gyakorlati alapokra fektetését s megtanulja megbecsülni a munkás, tevékeny életét. Amazok pedig a látáner-osztálylyal való érintkezésben ettől megtanulják a gondolkodás és érzelem emelkedettségét, a nemzeti öntudat erőteljesebb érzéseit. Ez is egyik emeltyűje lesz a mi kis existenciánk életrealóságának, mert az erős nemzeti öntudat forrasztja össze majd a társadalom legszélesebb rétegeit, hogy ekként megacélosodott ereje és munkabírása ellenállhasson akár a kívülről jövő nagy támadásainak, akár a nemzetközi socialismus felforgató törekvéseinek.

A tömörülés, összerartás tehát nagyon fontos feladat, mert ezáltal mindenkinek alkalma nyílik megismerni a munka többi bajnokait, küzdő társait. Az egyén a saját képességeit összehasonlítja a másikkal és így ösztönzést nyer a saját egyéni erélynek fokozására. A semmitől vissza nem riadó egyéni erély (individuális energia), az önálló egyén

erőérzete, törhetetlen önbizalma képezi az angolszász faj, főleg az amerikai nép nagyságának a titkát. A fokozott önbecsülés, a büszke önérték szerzik meg a munka bajnokainak a társadalom általános becsületét, tiszteletét. De maga a tömörülés is csak úgy nyerhet kellő súlyt, ha az egyes egyének ezeket a képességeket ide magukkal hozzák. Az individuális erély kifejlésése, az egyéni erőbe vetett bizalom megteremtése a legelső és legfontosabb tényező az ipari éllemességnek. (Folyt. köv.)

A lap pontos küldése iránt mindennemű reklamáció ügyében tessék Szelényi és Társas nyomdai céghez (Széchenyi-utca 34. sz. a.) fordulni.

Határozat.

Borsodvármegye alispánja a 482/904 ai. sz. véghatározatával a miskolci gubás társulat részére a kért vízhasználatot engedélyezte.

Alispáni utasításra ezen véghatározatot a város hirdetési tábláján 15 napra kifüggeszteni rendelem s erről az esetleges érdekelteket e határozatomnak a helyi lapokban való közzététel által értesítem.

Felhívom a közig. kiadót, hogy az elrendelt kifüggesztést eszközölje s a 15 napi határidő leteltével az iratokat hozzám a kihirdetést igazoló jelentéssel mutassa be.

Felhívom továbbá Simon Andrászt mint a gubás társulat elnökét, hogy a mennyiben az egyik ter. példány (2 drb.) és az egyik műszaki leírás (1 drb.) minden darabjára (3 drb.) (1-1 30 filléres bélyeg ragasztandó fel s az összes tervek és műszaki leírás aláírásával látandók el, e végből folyó hó 12-én délután 3 órakor Dr. Kun József v. főjegyzőnél jelentkezék.

Miről az összes érdekelteket s a helyi lapokat határozatilag értesítem.

Kelt Miskolcon. 1904. évi február hó 5-én.

Dr. Szentpáli,
polgármester.

Nyilt-tér.

Igen alkalmas utazásoknál.

Rövid használat után nélkülözhetetlen.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva
Bizonyítvány kelt Bécében
1887. jul. 9-án.

Kalodont

nélkülözhetetlen

fogtisztító-szer.

A fogak tisztántartásához csupán szájvizek nem elégségesek. A foghúson mindig ujjalag keletkező ártalmas anyagok eltávolítása csakis mechanikus tisztítással kapcsolatban egy frissítően és antiszeptikusan ható fogtisztítószerszerrel sikerülhet, minőnek a „Kalodont” már az összes kulturállamokban a leg-sikeresebb használatra bizonyult.

MEGHIVÓ.

A MISKOLCZI HITELINTÉZET

1904. évi február hó 21-én délelőtt 11 órakor
saját helyiségeiben tartja

XXXV. évi rendes közgyűlését,

melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozási tárgyak:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének tárgyalása.
2. A számadások megvizsgálása, a mérleg alapján a nyereség-felosztás.
3. Két igazgatósági tag választása.
4. Négy felügyelő-bizottsági tag választása.

Miskolcz, 1904. január 29.

A Miskolczi Hitelintézet igazgatósága.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált 1903. évi mérleg a közgyűlés elé terjesztendő jelentéssel együtt, a kereskedelmi törvény rendelkezése szerinti közzététel céljából, az intézet üzlethelyiségeiben kitéve van és ott mai naptól a hivatalos órák alatt megtekinthető.

A szavazati igazolvány, évi mérleg és jelentés folyó évi február 18-tól az intézet helyiségében átvethető.

SZELÉNYI ÉS TÁRSAS

MISKOLCZ

Széchenyi-u. 34.

TELEFON-SZ. 62.

KÖNYVNYOMDA KÖNYVKÖTÉSZET ÉS DOBOZ-GYÁR

o o o

KÖNYVNYOMDÁNKBAN, mely a mai kor igényeinek

megfelelően van felszerelve, bármily könyvnyomdai munkát a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig a legrövidebb idő alatt

o o o és jutányosan készítünk. o o o

HIRDETMEŒY.

A MISKOLCZI KÖZLEGELTETÉSI CSOPORT

1904-ik évi február hó 14-én délután 3 órakor

a városháza tanácstermében tartja

évi rendes közgyűlését

melyre az érdekelt közbirtokosságot a gazdatanács nevében tisztelettel meghívom.

Csorba József, elnök.

Tárgy:

1903. évi számadás jóváhagyása, 1904. évi költségelirányzat tárgyalása. Évi tisztújítás. Indítványok.